

[Poul Dam.]

forstandige forslag vil vinde bred tilslutning i folketinget.

Hvis mod al forventning dette fornuftige forslag ikke skulle blive vedtaget, vil vi gerne stemme for de 3 andre stillede ændringsforslag. Det står naturligvis ikke i betænkningen, sådan er teknikken jo, men vi vil altså gerne stemme for dem alle 3.

Specielt om det ændringsforslag, der er stillet af fru Lene Christensen, vil jeg gerne sige, at det forekommer mig at være fuldstændig rigtigt og meget berettiget. Hvis man skal opretholde en censur af en eller anden art, må man sikre sig, at denne censur griber så lidt ind i den kunstneriske frihed som overhovedet muligt, og dér er der en central forskel på, om man, efter at en film er kunstnerisk færdiggjort, skal kunne foretage nogle klipninger i den — klipninger, som altid vil ødelægge den kunstneriske helhed — eller man skal have taget det samme hensyn, før filmen er kunstnerisk færdiggjort. Man kan, hvis man ønsker at tage bestemte hensyn, tage dem på forhånd og føje enkelthederne i filmen sammen på en anden måde, således at den kunstnerisk er forsvarlig. Den adgang, som censuren nu har til at klippe, vil altid være en kunstnerisk svækkelse af filmen, og jeg synes, det er rigtigt, som fru Lene Christensen foreslår, at få denne adgang fjernet.

Som sagt, jeg skal anbefale det ændringsforslag, jeg selv har stillet, og hvis det mod al fornuft ikke skulle blive vedtaget, anbefaler jeg at stemme for de 3 andre ændringsforslag.

Sigsgaard: Jeg kan tilslutte mig udvalgsflertallets bemærkninger i indledningen til betænkningen om, at man ved at ophæve voksencensuren vil overlade det til den enkelte at tage stilling til, hvilke film vedkommende vil se. Jeg synes, det er en smuk tanke, men vil gøre opmærksom på, at det aldeles ikke er overladt til den enkelte i dag og heller ikke vil blive det, når loven er trådt i kraft, at bestemme, hvilke film vedkommende vil se. Det er derimod overladt til filmbranchen og private biografdirektører at bestemme, hvad publikum må se. Kun i de største byer er der et nogenlunde varieret udbud af film; i mindre byer må man

nøjes med en uendelig række af danske lystspil, cowboyfilm og agentfilm, og det er jo egentlig ikke særlig sikkert, at det er det, der er behov for i netop den blanding eller mangel på blanding, men det er altså nu engang det, der bydes på, og så kan man tage det eller lade være.

Hvis vi skal opnå den valgfrihed, som flertallet taler om, må filmen afkommercialiseres. Et statsligt produktionsselskab må oprettes, bevillingssystemet må ophæves, og seriøst og eksperimentelt arbejdende instruktører må støttes effektivt. Jeg har forstået, at vi senere får en debat om disse spørgsmål, og jeg nævner kun de få ord her for at pege på, at censurens ophævelse aldeles ikke betyder valgfrihed. Det er branchen, der bestemmer, og jeg havde meget gerne set, at lovforslaget her var bredere, at forslaget om censurophævelsen var ledsaget af forslag, der kunne bringe os nærmere en situation med virkelig valgfrihed.

Hvad børnefilm angår, er det jo meget få og især meget få gode film, der laves, og det bør kulturministeren nok se at få lavet om på. Men måske er det lige så tosset med film som med fjernsyn, hvor forfattere og skuespillere, så vidt jeg ved, får mindre betaling for at medvirke i børneudsendelser end i voksenudsendelser.

Ved første behandling omtalte jeg udførligt, hvorfor bestemmelsen i § 1, stk. 3, om, at godkendelse af en film, der ønskes forevist for børn, kan gøres afhængig af, at visse billeder eller afsnit bortklippes, indebærer en trussel mod den kunstneriske frihed og bør bortfalde. Det er derfor med glæde, jeg ser, at fru Lene Christensen som medlem af udvalget har stillet et ændringsforslag om, at bestemmelsen udgår, og vi kan selvfølgelig stemme for dette forslag; men vi beklager samtidig, at der ikke er flertal i udvalget og dermed næppe heller i tinget for ændringsforslaget.

Hr. Poul Dam har stillet ændringsforslag om, at også børnecensuren helt afskaffes, og han har i den forbindelse bemærket, at han finder det nødvendigt, at der stilles flere midler til rådighed for produktion og distribution af børneegnede film. Hvis dette sker, hvis der bliver væsentligt flere børneegnede film at se, så bør spørgsmålet om børnecensurens fortsatte eksistens tages op